

ZARZĄDZENIE NR 0050/ 190/14
PREZYDENTA MIASTA TYCHY
z dnia 4 czerwca 2014 r.

**w sprawie rozpatrzenia uwag do wyłożonego do publicznego wglądu projektu
miejscowego planu zagospodarowania dla obszaru położonego pomiędzy
al. Marszałka Piłsudskiego i ulicami: Księdza Tischnera, Sikorskiego i Uczniowską
w Tychach – etap I.**

Na podstawie art. 30 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 17 pkt 12 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012, poz. 647 z późn. zm.),

zarządza się, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 1 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r. projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego pomiędzy al. Marszałka Piłsudskiego i ulicami: Księdza Tischnera, Sikorskiego i Uczniowską w Tychach – etap I, postanawiam **odrzuć** uwagi, złożone w dniu 13 i 14 maja 2014 r. przez dziewięć osób fizycznych w pismach o tej samej treści (pisma z dnia 12 maja 2014 r.) o następującym brzmieniu: „*uwzględnić oś kompozycyjną zwaną „Osią zieloną” miasta Tychy w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (działki nr 5477/89, 2178/69, 5173/89, 5623/89, 3986/58)*”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Tychy

/-/ mgr inż. Andrzej Dziuba

Uzasadnienie:
(Zarządzenie Nr 0050/190/14)

Uwagi, o których mowa w § 1 Zarządzenia, zostały odrzucone, ponieważ zgodnie z założeniami kompozycyjnymi miasta, opisanymi w dostępnej literaturze, tzw. oś zielona była elementem łączącym dwa parki, tj. Park Północny oraz Park Południowy, czego wyrazem są przywołane poniżej słowa samych twórców miasta zawarte w I-szej części „Monografii planowania – Jak powstawało miasto” autorstwa Hanny Adamczewskiej-Wejchert i Kazimierza Wejcherta (s. Rozdział IV – 4):

„Gdyby chcieć zakwalifikować całość miasta, trzeba powiedzieć, że Tychy mają strukturę monocentryczną, opartą o geometryczny EK (przyp. element krystalizujący), kwadratu przeciętego linią kolejową, średnicową i założeniem osi zielonej, łączącej dwa parki.”

Z powyżej przytoczonego cytatu wynika, że zarówno Park Północny, jak i Park Południowy nie wchodziły w skład „osi zielonej”, lecz wraz z osią były elementami założenia kompozycyjnego zapewniającego ciągłość terenów zieleni w mieście na kierunku północ-południe oraz znajdującego swoją kontynuację poprzez połączenie z kompleksem leśnym i Jeziorem Paprociańskim.

Połączenie to nie działa jednak tak jak to zakładano, ze względu na istniejące uwarunkowania, będące wynikiem funkcjonowania miasta jako żywego organizmu podlegającego ewolucji i zmianom, w tym zainwestowaniu niektórych terenów (zrealizowane osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na południe od ul. Sikorskiego).

Ponadto przyjęte ustalenia planu są zgodne z obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy”, w którym Park Południowy został wydzielony jako „obszar zieleni o funkcji rekreacyjnej i sportowej” (ZU) i znajduje się w grupie terenów oznaczonych w tym dokumencie jako „parki i inne tereny zieleni” i stanowi element struktury przestrzennej wymagający ukształtowania. „Oś zielona” natomiast posiada na rysunku studium inne oznaczenie graficzne i znajduje się w grupie elementów stanowiących „ważniejsze dobra kultury współczesnej”.

Zrealizowanie, w latach 1994 – 2000, kościoła p.w. bł. Karoliny Kózkówny, zaliczonego do dóbr kultury współczesnej lecz będącego elementem nieplanowanym w pierwotnych założeniach kompozycyjnych, spowodowało dalsze sukcesywne zagospodarowanie terenu związane z funkcjonowaniem kościoła i parafii, w tym powstanie m.in.: Ośrodka Caritas Christoforos, Domu parafialnego, terenów sportowo- rekreacyjnych w postaci boisk i placu zabaw, Ogrodu różańcowego, Pomnika Chrystusa Króla, kompleksu parkingów.

Kolejne współczesne elementy zagospodarowania zrealizowane na przedmiotowym terenie, tj. Pomnik Ofiar Katynia 1940 oraz Aleja Dębów Pamięci wraz z Kościołem i jego przedpołem wytworzyły założenie kompozycyjne o charakterze osiowym, stanowiące akcent o mocnym wyrazie zarówno społecznym, kulturowym jak i przestrzennym, determinujące dalsze zagospodarowanie parku, a jednocześnie stanowiące nawiązanie do „osi zielonej”, która zgodnie z ustaleniami „Studium ...” została wskazana do ukształtowania na terenach położonych na północ od obszaru objętego opracowaniem I-szego etapu planu.

Wyznaczenie w przedmiotowym projekcie planu „terenów zieleni urządzonej” z ustalonym przeznaczeniem „zieleni urządzona – przestrzeń publiczna” gwarantuje ochronę terenów zieleni, tj. Parku Południowego stanowiącego jeden z elementów założenia kompozycyjnego miasta i spełnia zapisy „Studium ...” w zakresie „nawiązania

w zagospodarowaniu przestrzeni publicznej do dziedzictwa historyczno-kulturowego, w tym uczytniania założeń kompozycyjnych Tychów oraz budowania tożsamości miejsca". Przedmiotowy plan nie stanowi również zagrożenia dla kształtowania, uczytniania i ochrony innych elementów kompozycji urbanistycznej miasta.

Biorąc pod uwagę powyższe odrzucenie wniesionych uwag uznać należy za zasadne.